

УДК 340.11.001.33

Марина Дзевелюк,*аспірант кафедри загальнотеоретичної юриспруденції,
асистент кафедри загальнотеоретичної юриспруденції
Національного університету «Одеська юридична академія»*

НОМЕНКЛАТУРА ФУНКЦІЇ СУЧАСНОЇ ДЕРЖАВИ

У статті розглядаються сучасні наукові підходи та досліджуються основні проблеми класифікації функцій сучасної держави, а також проводиться аналіз стану вивчення категорії «функції держави» у сучасній юридичній науці. Наведена характеристика нових видів державних функцій та розкрито їх значення на сучасному етапі розвитку державності. Пропонується нова класифікація функцій сучасної держави на основі проведеного дослідження.

Ключові слова: глобалізація, інформатизація, сучасна держава, функції держави, класифікація функцій сучасної держави, локальні, регіональні, глобальні, традиційні, новаційні функції.

Постановка проблеми. Питання щодо функцій держави – одне з найбільш дискусійних у теорії держави і права, що має як науково-теоретичне, так і політико-практичне значення. Адже саме функції виражають безпосередню сутність держави та її соціальне призначення. Вивчення функцій дає можливість визначити характер діяльності держави, її пріоритети на певному етапі розвитку, а також оцінити рівень її організованості й ефективності [14, ст. 133]. Особливо актуальним це питання постає сьогодні, коли українське суспільство перебуває в стані реформування усіх сфер життя, в тому числі й державно-правової. Значних перетворень зазнає сам зміст функцій держави, їх значення, правові форми й методи здійснення. Постановка нових завдань та зміна політичного курсу на шляху розбудови України як правової, демократичної, соціальної держави, оптимізація діяльності державно-правових інститутів у пошуку ефективної моделі регулювання життя українського суспільства зумовлюють важливість і необхідність сучасного теоретичного узагальнення та пересмислення накопичених у юридичній науці поглядів щодо функцій сучасної держави, їх сутності, змісту та основних різновидів.

Аналіз наукових праць із теорії держави і права дає змогу стверджувати, що на сьогодні вивчення функцій сучасної держави є одним із найбільш досліджуваних напрямів. Але в сучасній юридичній літературі багато питань не мають єдиного трактування, трапляються різні (іноді протилежні) підходи в теорії функцій держави, а також відсутня єдина думка щодо універсальної класифікації функцій сучасної держави. Крім того, у зв'язку зі зміною економічного, соціаль-

но-політичного і державного ладу велика кількість досліджень (особливо тих, що стосувалися розгляду функцій соціалістичної держави) втратила актуальність і не може повною мірою використовуватись у сучасних умовах. Зміни, що відбулися останнім часом в українській державно-правовій дійсності, значною мірою позначилися на системі й змісті функцій держави, сприяли появі нових пріоритетних напрямів у її діяльності. Таким чином, сучасний стан дослідження функцій держави характеризується існуванням цілої низки проблем – від неузгодженості у класифікації функцій держави до розуміння їх змісту та значення на сучасному етапі розвитку державності. Очевидно, що це питання потребує дослідження та систематизації.

Метою статті є дослідження наявної класифікації функцій держави та вироблення сучасної класифікації, що містить у собі таке коло завдань: аналіз стану вивчення категорії «функції держави» у сучасній юридичній науці; виділення об'єктивних критеріїв для типологізації функцій сучасної держави; характеристика нових видів державних функцій та їх значення на сучасному етапі розвитку державності.

Стан дослідження. Проблематиці розкриття змісту та класифікації основних функцій держави присвячена ціла низка юридичних, філософських та політологічних праць. Функції держави на різних етапах розвитку державності та науки про неї досліджували: Платон, Аристотель, Цицерон, Н. Макіавеллі, Ж. Боден, Т. Гоббс, Дж. Локк, Г. В. Гегель, К. Маркс, А. Токвіль та ін. За радянських часів суттєвий внесок у становлен-

ня вчення про функції держави внесли праці: М. І. Байтіна, Г. Н. Манова, В. В. Лазарева, В. Ф. Погорілка, М. В. Черноголовкіна та ін. У 90-х рр. XX ст. проблемам функцій держави у своїх працях значне місце відводили С. С. Алексєєв, А. Б. Венгеров, С. О. Комаров, О. В. Малько, М. М. Марченко, М. І. Матузов. Серед сучасних вітчизняних та зарубіжних дослідників цієї проблематики можна відзначити таких учених, як В. Д. Бабкін, О. Д. Василик, А. М. Колодій, В. В. Копейчиков, О. Ф. Скакун, І. Н. Сенякін, Д. М. Стеченко, М. І. Хавронюк, О. О. Джураєва, та ін. Отже, ступінь розробленості проблеми в далекому й недавньому минулому був значним. Разом із тим аналіз цих робіт дає підставу стверджувати, що питання функцій держави і сьогодні залишається дискусійним.

Виклад основного матеріалу. Обсяг і кількість функцій сучасної держави є однією з найважливіших характеристик у процесі аналізу її діяльності, що надає можливості характеризувати її як певну номенклатуру. Саме тому варто говорити не тільки про зміну ознак сучасної держави, а й зазначити фактичну зміну в такій номенклатурі, що є наступним важливим етапом еволюції функцій сучасної держави.

Насамперед варто визначитися з поняттям «класифікація». Класифікація може бути визначена як «система супідрядних понять (класів об'єктів) якої-небудь галузі знання або діяльності людини, що використовується як засіб встановлення зв'язку між цими поняттями або класами об'єктів» [5, с. 112].

При цьому розрізняють природні класифікації, що припускають розподіл об'єктів якогонебудь роду на взаємозалежні класи відповідно до істотних їхніх ознак (як правило, саме такі класифікації являють наукову цінність), і штучні класифікації, підставами яких є несуттєві ознаки класифікованих об'єктів.

Таким чином, складання будь-якої класифікації, у тому числі функцій держави, передбачає необхідність визначення об'єктів класифікації; визначення ознаки, що буде покладена в основу даної класифікації (здебільшого йдеться саме про визначення істотної ознаки); і, нарешті, розподіл класифікованих об'єктів на взаємозалежні класи відповідно до визначеної ознаки. При цьому дуже важливо, щоб були дотримані правила розподілу обсягу поняття [5, с. 112]. Класифікація функцій держави – це їх розподіл на окремі види, групи залежно від тих чи інших критеріїв, що має практичне значення для вироблення рекомендацій з удосконалення певних напрямів її діяльності.

Таким чином, очевидно, що проблема класифікації функцій сучасної держави дуже

важлива для теорії функцій держави і теорії держави в цілому. З приводу даної складної проблематики серед учених і досі немає єдиної думки.

У 50-70-ті рр. у радянській юридичній науці велася активна дискусія про те, чи є взагалі об'єктивні підстави для виявлення функцій держави, адже вирішення цього питання майже цілком залежить від суб'єктивного розсуду того або іншого автора [8, с. 11-12].

Класифікаційна проблема ще більш ускладнюється пануючим у правовій науці визначенням функції держави як основного (головного) напрямку її діяльності. Тому що, якщо погодитися з таким трактуванням функцій держави, то для вирішення розглянутої проблеми необхідно не тільки визначити їх обсяг, але й відмежовувати функції держави від інших (неголовних) напрямів її діяльності, що саме по собі є непростим, дискусійним питанням [5, с. 141].

Сучасна держава виконує цілу низку різних за змістом, обсягом та іншими показниками функцій, що сприяє виникненню в юридичній науці множинності класифікацій функцій держави за різними критеріями. Класифікаційні критерії, тобто ознаки, що дозволяють віднести ті або інші функції до конкретного класу, групи, мають різний характер.

Найзагальнішими критеріями виокремлення функцій держави виступають особливості об'єкта державного впливу, а також зумовлена останніми змінами специфіка змісту кожної функції [11, с. 61-62]. Типологізація державних функцій може будуватися й на підставі таких критеріїв, як соціальна значущість, тривалість дії, сфера діяльності, форма закріплення та інші. Отже, розглянемо ці класифікаційні критерії та перевіримо їх достовірність у сучасних умовах.

1. У сучасній юридичній літературі загальноприйнятим вважається розподіл функцій держави за соціальною важливістю (значущістю) на *основні й неосновні*. Під основними функціями розуміють найзагальніші та найважливіші напрями діяльності держави щодо здійснення стратегічних завдань і цілей, які постають перед державою в конкретний історичний період. До *неосновних* функцій відносять здійснення державою конкретних завдань у другорядних сферах суспільного життя [14, с. 134]. Така позиція являється спірною, тому що деякі автори вважають таку типологізацію функцій держави необґрунтованою, насамперед, через відсутність об'єктивного критерію для віднесення тієї або іншої функції держави до основної чи неосновної та їх відмінності. Наприклад, М. В. Черноголовкін вважає, що до основних функцій

відносять такі, що охоплюють низку окремих однорідних напрямів діяльності держави, а до неосновних – такі, що охоплюють більш вузькі напрями діяльності, виступаючи складовими структурними частинами основних функцій [15, с. 131]. Це уявлення, сформульоване ще у 70-ті рр. XX ст., суперечить самій логіці класифікації, адже елементи класифікації повинні взаємно виключати один одного. До того ж такий підхід перекреслює одну з важливих властивостей функцій держави – її цілісність. С. О. Комаров та О. В. Малько пропонують виділяти основні функції держави на тій підставі, що вони виконуються всіма її органами у взаємодії, тоді як неосновні функції повинні виконувати відповідні окремі державні органи [8, с. 221].

Щоб уникнути зазначених помилок, вчені пропонують вживати замість визначення «неосновні» термін «окремі», зауважуючи, що «оскільки основні функції реалізуються через окремі, а окремі тісно пов'язані з основними, їм підпорядковані і виступають засобом їх реалізації, називати їх «неосновними» є помилкою [8, с. 221]. Однак і такий підхід не є безпомилковим, адже виділення, крім основних, будь-яких інших (неосновних, окремих тощо) функцій суперечить загальному змісту функцій держави, під якими розуміють основні (головні) напрями її діяльності. Отже, можна зазначити, що у держави не може бути основних і неосновних функцій, у кожній з них виявляється її сутність, зміст і соціальне призначення.

2. Ще одна поширена система класифікації функцій держави ґрунтується на такому критерії, як тривалість дії. Відповідно до нього пропонуються виділяти функції *постійні*, що здійснюються на всіх етапах розвитку держави, і *тимчасові*, що викликані певними специфічними умовами, зі зникненням яких дана функція відпадає [2, с. 650]. Але варто зазначити, що така типологізація функцій втрачає свій зміст у сучасному світі, адже всі функції будь-якої сучасної держави можна вважати постійними, але при цьому зумовленими конкретним етапом історичного розвитку суспільства. Діяльність держави щодо здійснення своїх функцій взагалі завжди має конкретно історичний зміст, і саме у процесі реалізації складається їх конкретне співвідношення, формується значення кожної функції в загальній системі. У певні періоди існування держави може відбуватися зміна пріоритетів, що зумовлює відповідні зміни у функціонуванні держави, і на перший план виходять функції, які мають на даний момент найбільше суспільне значення.

3. До числа найбільш поширених у юридичній науці належить також поділ функцій

залежно від політичної спрямованості діяльності держави на *внутрішні*, що забезпечують внутрішню політику держави, і *зовнішні*, що забезпечують діяльність поза її межами. [2, с. 650]. Така типологізація вбачається очевидною, адже функції держави можуть бути реалізовані або всередині країни, або поза її межами, проте використання цього критерію також потребує певних уточнень.

По-перше, в сучасній науці немає єдиної думки щодо переліку внутрішніх і зовнішніх функцій держави. О. Ф. Скакун вважає, що до внутрішніх функцій потрібно віднести політичну, економічну, соціальну, екологічну, культурну, інформаційну, правоохоронну та правозахисну; до зовнішніх – функцію співробітництва та інтеграції із сучасними державами в різних державно-правових сферах суспільного життя, функцію оборони держави, забезпечення миру та підтримку світового правопорядку [14, с. 134]. Так, В. В. Лазарєв до внутрішніх функцій відносить охорону правопорядку і права власності, інших прав і свобод громадян; економічну, соціальну та екологічну функції; до зовнішніх – підтримку мирного співіснування; забезпечення ділового партнерства й співробітництва; захист державного суверенітету [10, с. 90]. М. Т. Шестаєв до внутрішніх функцій держави додає функцію соціальних послуг і культурно-виховну функцію; до зовнішніх – дипломатичну діяльність; функцію економічних і культурних зв'язків; функцію боротьби з міжнародними злочинами; участь у міжнародній охороні навколишнього середовища [16, с. 4-7]. Л. О. Морозова вважає, що сучасній державі властиві такі внутрішні функції: забезпечення народовладдя, економічна і соціальна функції, функція оподаткування, екологічна функція, функція охорони прав і свобод громадян, забезпечення законності й правопорядку. До зовнішніх функцій, на думку автора, відносять: функцію інтеграції у світову економіку, зовнішньоекономічне партнерство, функцію оборони країни, підтримку світового правопорядку, співробітництво з іншими державами у вирішенні глобальних проблем сучасності [12, с. 107-108].

По-друге, розподіл функцій держави на внутрішні та зовнішні в сучасних умовах набуває все більшої умовності. В умовах стрімкої глобалізації світу, коли практично всі країни пов'язані в розгалуженій мережі різноманітних взаємодій, які визначають і характер виробництва, і його обсяги, і стандарти споживання, і, врешті, цінності та ідеали людей, діяльність сучасної держави набуває все більшого міжнародного характеру, а діяльність всередині країни значною мірою залежить від зовнішніх політичних та еко-

номічних обставин. Ф. Брайлард зазначає із цього приводу, що зовнішня політика держав сьогодні перестає бути прерогативою лише зовнішньополітичних відомств. Через необхідність спільно розв'язувати складні та численні проблеми вона стає однією з основних функцій більшості державних структур, які прагнуть у своїй діяльності до безпосереднього співробітництва з відповідними відомствами інших країн, що робить внутрішню й міжнародну політичні сфери взаємно зумовленими [13, с. 115].

У зв'язку із цим ряд учених висувають ідею про існування всього лише однієї – генеральної функції держави, зміст якої полягає в забезпеченні нормального функціонування громадянського суспільства. Така функція являє собою реалізацію загальних справ, які забезпечують об'єктивні передумови людського існування, а саме: природні умови – забезпечення життя, здоров'я людини та нормального середовища її проживання; соціально-культурні умови – загальна свобода, доступ до культурних цінностей, освіти; економічні умови – приватна власність тощо; політичні умови – доступ до управління справами суспільства, реальна участь у ньому, гласність тощо [4, с. 108]. На наш погляд, із даною тезою можна погодитись подекуди умовно, для того щоб показати увесь спектр напрямів діяльності сучасної держави, необхідно виділяти певні підфункції.

4. Деякі вчені до числа головних відносять класифікацію функцій держави, що базується на принципі поділу влади. І відповідно підрозділяють функції на законодавчі (правотворчі), управлінські і судові. Деякі автори в таку класифікацію включають як самостійну функцію державний нагляд. Така класифікація визнається не всіма вченими-юристами. Наприклад, О. О. Джураєва вважає, що можна сумніватися у справедливості подібної класифікації функцій держави, тому що в цьому разі ми маємо справу скоріше з класифікацією форм здійснення державних функцій, а не самих функцій держави [5, с. 144].

5. Найбільш обґрунтованою в сучасних умовах класифікацією функцій держави, на думку багатьох науковців, є класифікація за об'єктами державного впливу. Основана на такому критерії, як сфера діяльності держави, ця типологія близька до попередньої, але при цьому позбавлена її головних недоліків і достатньо логічна.

Функції держави в цьому разі виступають як основні напрями реалізації завдань і цілей, соціального призначення держави в процесі її діяльності в різних сферах суспільного життя [9, с. 294]. Залежно від того, в якій сфері жит-

тєдіяльності суспільства держава здійснює свої функції – економіці, політиці, соціальній сфері, духовному житті суспільства, можна виділити функції економічного, політичного, соціального, культурного та міжнародного характеру. Зокрема, виділяють:

1) у сфері економіки – довгострокове планування та прогнозування економічного розвитку країни, формування державного бюджету, встановлення системи оподаткування, сприяння підприємницькій діяльності та ін.;

2) у соціальній сфері – соціальний захист малозабезпечених прошарків населення, розвиток системи охорони здоров'я;

3) у політичній сфері – охорону законності та правопорядку, прав і свобод людини, забезпечення вільного волевиявлення громадян, попередження міжнаціональних та релігійних конфліктів;

4) у культурній сфері – державну підтримку та фінансування культури, мистецтва, освіти;

5) у міжнародній сфері – взаємовигідну економічну, політичну, науково-технічну, військову та культурну співпрацю з іншими державами, захист територіальної цілісності та суверенітету, підтримку системи міжнародної безпеки та ін.

До зазначених головних напрямів діяльності сучасної держави необхідно додати такі, що з'явилися або набули важливого значення в останні десятиліття. Адже в умовах науково-технічної революції, яка сьогодні набула глобальних масштабів, значення функцій усіх сучасних держав піддаються істотному впливу: з одного боку, з'являються нові життєво важливі напрями діяльності, з іншого – набуває значення діяльність, спрямована на обмеження небезпеки, пов'язаної з неконтрольованим використанням науково-технічних досягнень [3, с. 150]. В умовах інтеграції світової економіки суттєво змінюється, набуваючи нового змісту, економічна функція; змінюється характер державної діяльності у міжнародній сфері – на перший план виходять завдання підтримки світового порядку, протистояння міжнародному тероризму, кіберзлочинності та ін. Також до нових факторів, що в останні десятиліття суттєво впливають на еволюцію функцій держави, безумовно, необхідно віднести екологічний фактор. Екологічна функція держави виявляється в її діяльності з охорони природи та раціонального використання природних ресурсів, підтримки екологічної безпеки як на державному, так і на міжнародному рівнях. Істотного значення в Україні останнім часом набуває правозахисна функція. Ще зовсім недавно в юриспруденції мова йшла лише

про правоохоронну функцію, яка проявлялася в забезпеченні державою суспільного і правового порядку, захисті та охороні прав і інтересів громадян і організацій, захисті конституційного ладу і держави від протиправних зазіхань [10, с. 120]. Але в умовах формування в Україні громадянського суспільства і становлення правової держави проблема правозахисної діяльності сучасної держави набуває особливого значення. Правозахисна функція являє собою діяльність держави, спрямовану на захист прав і свобод людини і громадянина, утвердження законності і правопорядку в усіх сферах суспільного і політичного життя [1, с. 34]. Однією з ознак сучасного суспільства є зростання ролі інформації, інформаційних відносин та інформаційного простору, які стають невід'ємним складником усіх внутрішньої та зовнішньополітичних процесів державного і суспільного життя, що надає інформаційні функції нового змісту та закріплює за нею ключову позицію, адже інші функції держави не можуть здійснюватись без попереднього інформування громадян про їх зміст [6, с. 18]. Митна функція починає відігравати дедалі більш значиму роль у процесах економічної та політичної інтеграції України. Це пов'язано з тим, що сучасна держава все активніше використовує засоби митного регулювання для непрямого впливу на економіку, що є виправданим із точки зору захисту внутрішнього ринку від агресивного імпорту. А також митна функція отримує своє вираження як один із пріоритетних напрямів економізації державного управління, оскільки саме митниця є одним із найважливіших наповнень державного бюджету багатьох сучасних держав [7, с. 4]. Отже, ми вважаємо, що такі функції виражають досить нові напрями діяльності сучасної держави і доповнюють наявну класифікацію за сферами життєдіяльності суспільства.

Наведені положення є свідченням суттєвої видозміни функцій держави, наповнення їх новим змістом саме в умовах сучасної держави. Відповідно до ознак, яким має відповідати остання (правова, демократична, легітимна, соціальна, стійка), і можна здійснити нову класифікацію.

На нашу думку, сучасна номенклатура функцій держави повинна здійснювати, перш за все, за сферою територіального поширення – локальні, регіональні та глобальні функції. У свою чергу, локальні функції ми пропонуємо поділити на традиційні (економічна, соціальна, правоохоронна, природоохоронна, культурна, оборонна, політична) та новачинні (інформаційна, правозахисна, боргова, митна) функції сучасної держави,

які реалізуються у відповідних сферах діяльності держави. До регіональних ми можемо віднести функцію міжнародної співпраці зі світовою спільнотою. А до глобальних – екологічну, функцію забезпечення миру, комунікативну, функцію нормального функціонування громадянської спільноти. Це дасть нам змогу уникнути прив'язаності до внутрішньої і зовнішньої сторони діяльності держави, а також виразити співвідношення державної політики і функцій держави задля досягнення найбільшої ефективності держави, покликаної задовольняти потреби суспільства і кожного окремого його члена на принципі публічних послуг. У зв'язку із цим наша подальша робота будуватиметься на дослідженні цієї концепції.

Висновки

Таким чином, на основі проведеного аналізу функцій сучасної держави можна зробити такі висновки: функції держави багатопланові, їх формування відбувається в процесі становлення і розвитку держави. У різні історичні періоди пріоритетного значення набувають ті або інші завдання, цілі держави, а отже, і різні її функції. Зникають одні функції, виникають інші. Тому наведені класифікації не є остаточними для української держави.

Виділені та охарактеризовані в наведеній класифікації функції у тому або іншому виді та відповідній формі реалізації, попри всі істотні розходження у характері, обсязі, пріоритетах наявної функціональної діяльності, властиві більшості сучасних держав. Внутрішній зміст цих функцій, безумовно, змінюється залежно від конкретних політичних, економічних і соціально-культурних умов, але кожна держава так чи інакше здійснює ці функції, зумовлені самою її сутністю як універсальної політичної форми організації суспільства.

Звичайно, тема функцій держави, а саме їх модернізація в умовах глобалізаційних перетворень, буде актуальною і через кілька десятиріч і навіть сотень років, поки існує такий інститут, як держава. Я думаю, що дана тема ще не вичерпала себе і потребує подальших розвідок.

Список використаних джерел:

1. Аракелян М. Р. Новое содержание право-защитной функции современного Украинского государства // Актуальні проблеми держави і права: зб. наук. праць. – 2012. – Вип. 67. – 768 с. – С. 32–39.
2. Большая юридическая энциклопедия. – М.: Эксмо, 2001. – 688 с.
3. Венгеров А. Б. Теория государства и права / А. Б. Венгеров. – М.: Юриспруденция, 2000. – 525 с.

4. Джураєва О. О. Генеральна функція держави / О. О. Джураєва // Актуальні проблеми держави і права : зб. наук. праць. – 2004. – Вип. 22. – 1072 с. – С. 107–111.
5. Джураєва О. О. Класифікація функцій сучасної держави // Актуальні проблеми держави і права : зб. наук. праць. – 2005. – Вип. 25. – 664 с.
6. Дзевелюк М. В. Теоретико-правові засади інформаційної функції // М. В. Дзевелюк // Порівняльно-аналітичне право. – 2015. – № 2. – С. 15–18.
7. Коломоєць О. В. Митна функція сучасної української держави: загальнотеоретичне дослідження : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : спец. 12.00.01 «Теорія та історія держави і права; історія політичних і правових вчень» / Коломоєць Ольга Володимирівна; Міжнар. гуманітарний ун-т. – Одеса, 2014. – 20 с.
8. Комаров С. А. Теория государства и права : учеб.-метод. пособие / С. А. Комаров. – М.: Норма, 2001. – 448 с.
9. Котюк В. О. Загальна теорія держави і права : навч. посіб. / В. О. Котюк. – К.: Атіка, 2005. – 592 с.
10. Лазарев В. В. Теория государства и права. Актуальные проблемы / В. В. Лазарев. – М.: Акад. МВД РФ, 1992. – 153 с.
11. Матузова Н. И. Теория государства и права: Курс лекций / Н. И. Матузова, А. В. Малько. – М.: Юрист, 1997. – 672 с.
12. Морозова Л. А. Функции Российского государства на современном этапе / Л. А. Морозова // Государство и право. – 1993. – № 6. – С. 95–105.
13. Рабинович П. М. Основы загалной теорії права та держави : посібник для студентів спеціальності «Правознавство» / П. М. Рабинович. – 2-ге вид., зі змін. й доп. – К.: навчальне видання, 1994. – 238 с.
14. Скакун О. Ф. Теорія держави і права : підручник / О. Ф. Скакун. – 2-ге вид., доповнене і перероблене. – К.: Правова єдність, 2010. – 520 с.
15. Черноголовкин Н. В. Теория функций социалистического государства / Н. В. Черноголовкин. – М.: Юридическая литература, 1970. – 216 с.
16. Шестаев Н. Т. Функции и структура государства / Н. Т. Шестаев. – М.: МВШМ, 1992. – 25 с.

В статье рассматриваются современные научные подходы и исследуются основные проблемы классификации функций современного государства, а также проводится анализ изучения категории «функции государства» в современной юридической науке. Приведена характеристика новых видов государственных функций и раскрыто их значение на современном этапе развития государственно-сти. Предлагается новая классификация функций современного государства на основе проведенного исследования.

Ключевые слова: глобализация, информатизация, современное государство, функции государства, классификация функций современного государства, локальные, региональные, глобальные, традиционные, инновационные функции.

The article deals with modern scientific approaches and examines the main problems of classification functions of the modern state, as well as analysis of the study category of «state functions» in modern legal science. The following description of new types of government functions and their importance in the current development state. Proposed new classification of functions of a modern state based on the study.

Key words: globalization, information, modern state functions, classification of functions of a modern state, local, regional, global, traditional, innovative functions.

